

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10C/308/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612209809
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2014:5612209809.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobcu Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, zastúpeného splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária JUDr. Peter Kováč, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Kubániho 16, IČO: 36 857 033, proti žalovanému Z. L. M., H. X. X. XXXX, R. C. F. Z., S., Z. XXX/X, o zaplatenie 3503,84 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 184,45 eura, ktoré súd p o v o ľ u j e žalovanému splácať v mesačných splátkach vo výške 20 eur, splatných vždy k poslednému dňu príslušného kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, pričom omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Žaloba sa v časti o zaplatenie úroku vo výške 16,9 % ročne zo sumy 3. 503,84 eura od 26. 3. 2011 do zaplatenia a v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 184,45 eura od 26. 3. 2011 do zaplatenia, z a m i e t a.

Žalobcovi s a p r i z n á v a náhrada trov konania vo výške 226,50 eura a náhrada trov právneho zastúpenia vo výške 362,32 eura, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť splnomocnenému zástupcovi žalobcu do 2 mesiacov od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 7. 9. 2012, po pripustení jej zmeny uznesením zo dňa 25. 4. 2013, sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia 3503,84 eura spolu s úrokom vo výške 16,9 % ročne zo sumy 3503,84 eura od 26. 3. 2011 do zaplatenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 3503,84 eura od 26. 3. 2011 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že dňa 9. 4. 1997 uzavrel so žalovaným zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, ku ktorému bola zriadená služba povolené prečerpanie na osobnom účte. Nakoľko žalovaný mu neuhradil debetný zostatok na účte zriadenom podľa zmluvy, dňa 16. 3. 2011 od zmluvy odstúpil. Ku dňu 25. 3. 2011 predstavovala výška debetného zostatku 3503,84 eura. Podľa podmienok zriadenia a vedenia služby povolené prečerpanie na osobnom účte, sa žalovaný zaviazal splácať sumu čerpaných peňažných prostriedkov spolu s úrokmi, pričom na sumu čerpaných peňažných prostriedkov nad výšku debetného limitu sa uvedený úrok aplikuje rovnako. Výška úroku predstavuje 16,9 %.

V doplnení žaloby, doručenom súdu dňa 30. 11. 2012, žalobca uviedol, že nedisponuje doručenkou, preukazujúcou odstúpenie od zmluvy. Podľa čl. VIII. Časť B, bod 5 všeobecných obchodných podmienok sa písomnosti považujú za doručené ak sú zasielané poštou na druhý pracovný deň od odoslania.

V doplnení žaloby, doručenom súdu dňa 3. 4. 2013, žalobca uviedol, že žalovaná suma 3503,84 eura predstavuje debetný zostatok na účte v čase jeho zatvorenia, vyplývajúci z transakcií na účte. Jedná sa o rozdiel medzi kreditnými a debetnými položkami. Úroková sadzba 16,9 % ročne predstavuje bežný úrok v prípade čerpania prostriedkov, ktorý vyplýva z podmienok zriadenia a vedenia služby povolené prečerpanie na osobnom účte.

V doplnení žaloby, doručenom súdu dňa 14. 3. 2014, žalobca uviedol, že žalovaná istina vo výške 3503,84 eura predstavuje debetný zostatok na účte žalovaného v čase jeho zatvorenia a je vypočítaný ako celkový súčet kreditných položiek a celkový súčet debetných položiek. Úroková sadzba vo výške 16,9 % ročne predstavuje bežný obchodný úrok v prípade čerpania peňažných prostriedkov. Uviedol, že nedisponuje doručenkou preukazujúcou odstúpenie od zmluvy zo dňa 16. 3. 2011. Na účely doručovania je podstatným článok VIII. časť B) bod 5) Všeobecných obchodných podmienok, podľa ktorého sa písomnosti a oznámenia banky považujú za doručené, ak sú zasielané poštou, na druhý pracovný deň odo dňa odoslania.

Súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 25. 4. 2013, č. k. 10C/308/2012-73, tak, že uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 3319,39 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 3319,39 eura od 26. 3. 2011 do zaplataenia, ktoré mu povolil splácať v mesačných splátkach vo výške 300 eur a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Proti uvedenému rozsudku v časti, v ktorej bola žaloba v zostávajúcej časti zamietnutá, podal žalobca odvolanie. V odvolaní uviedol, že žalovaná istina vo výške 3503,84 eura predstavuje debetný zostatok evidovaný na účte žalovaného, ktorý vznikol z dôvodu prekročenia povoleného prečerpania. Poukázal na skutočnosť, že žalovanému boli známe ustanovenia Všeobecných obchodných podmienok. Prekročením povoleného debetu žalovaný porušil ustanovenia zmluvy a Všeobecných obchodných podmienok. Nárok na úrok vo výške 16,9 % ročne je oprávnený, keďže sadzobník poplatkov obsahuje ustanovenie o povinnosti platiť obchodnú úrokovú sadzbu vo výške 16,9 % ročne pri povolenom prečerpaní na osobnom účte. Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 29. 11. 2013, č. k. 8Co/354/2013-96, prvostupňový rozsudok, v spojení s opravným uznesením zo dňa 27. 5. 2013, č. k. 10C/308/2012-80 (ktorým bol opravený výrok v časti o náhrade trov konania v zápisnici o súdnom pojednávaní tak, že žalobcovi sa priznáva náhrada trov konania a trov právneho zastúpenia vo výške 46,08 % z celkových trov konania) zrušil v časti, v ktorej bola žaloba vo zvyšnej časti zamietnutá a vo výroku o trovách konania a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Výrok rozsudku v časti, v ktorej bola uložená povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi 3319,39 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 26. 3. 2011 do zaplataenia zostal nedotknutý. Odvolací súd v odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že žalovaný nemal výhrady voči žalobnému návrhu, ani voči výške uplatneného nároku, poukazoval len na skutočnosť, že bol nezamestnaný a v súčasnosti pracuje za minimálnu mzdu. Pokiaľ ide o nárok vo výške 184,45 eura, žalobca ho špecifikoval ako súčasť nároku na zaplataenie sumy 3503,84 eura. Nemožno prisvedčiť názoru prvostupňového súdu, že žalobca si vo vzťahu k uplatnenému nároku na úrok z omeškania nespĺnil povinnosť tvrdenia v rozsahu, aby bolo možné posúdiť jeho dôvodnosť. Závery prvostupňového súdu, že žalobcovi po splatnosti dlhu úroky už neprislúchajú, vyhodnotil odvolací súd ako nepreskúmateľné, nakoľko okresný súd nemal preukázanú skutočnosť, kedy sa odstúpenie od zmluvy dostalo do dispozície žalovaného a neuviedol žiadne ustanovenia zákona a z nich vyplývajúce právne úvahy, ktoré by potvrdzovali záver, že žalobcovi po splatnosti dlhu už úroky neprislúchajú.

Žalovaný výhrady k žalovanej sume nemal.

V súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd vykonal súdne pojednávanie v neprítomnosti žalobcu, jeho splnomocneného zástupcu a žalovaného, ktorým bolo predvolanie na súdne pojednávanie riadne a včas doručené. Splnomocnený zástupca žalobcu svoju neúčast' na súdnom pojednávaní ospravedlnil a navrhol, aby súd vo veci konal a rozhodol aj v ich neprítomnosti. Žalovaný svoju neúčast' na súdnom pojednávaní neospravedlnil včas a dôležitými dôvodmi. Súď preto vo veci

konal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu, jeho splnomocneného zástupcu a žalovaného, prihládajúc na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Žalovaný pri výsluchu na súdnom pojednávaní uviedol, že mal s žalobcom uzatvorenú zmluvu o povolenom prečerpaní vo výške 100.000,-Sk, ktoré dlhé roky riadne a včas platili. Potom prišiel o zamestnanie, bol nezamestnaný. Momentálne pracuje ako advokátsky koncipient za minimálnu mzdu. Bol na jednaní s vedúcim expozitúry, kde navrhoval splátky po 100 eur, s čím však banka nesúhlasila. Prostriedky aj vyčerpali, nakoľko ich použili na prerobenie bytu. Na účet mu chodila výplata, z toho si banka potom brala jednotlivé splátky. Odstúpenie od zmluvy mu doručené bolo. Navrhol povoliť splácanie dlhu v splátkach po 300 eur mesačne.

Okrem výsluchu žalovaného súd vykonal vo veci dokazovanie aj listinnými dôkazmi, a to zmluvou o rastovom osobnom účte, návrhom na zriadenie/prehodnotenie debetného limitu, výpisom z účtu žalovaného, odstúpením od zmluvy, sadzobníkom poplatkov, Všeobecnými obchodnými podmienkami žalobcu, podmienkami zriadenia a vedenia služby „Povolené prečerpanie na osobnom účte“, návrhom na uzatvorenie zmluvy o poskytovaní služby povolené prečerpanie na osobnom účte, zistiť nasledovný skutkový stav:

Žalobca (ešte s obchodným menom Prvá komunálna banka, a. s.) a žalovaný uzatvorili dňa 9. 4. 1997 zmluvu o rastovom osobnom účte, na základe ktorej žalobca zriadil žalovanému rastový osobný účet číslo XXXXXXXXXXX/XXXXX, v slovenských korunách, s preberaním výpisov z účtu osobne, mesačne. Zároveň si účastníci zmluvy dojednali právo žalobcu úročiť debetný zostatok sankčnou úrokovou sadzbou 20 % ročne. Dňa 9. 6. 2005 žalovaný navrhol žalobcovi uzatvoriť zmluvu o poskytovaní služby povolené prečerpanie na osobnom účte. Podľa čl. 2. uvedeného návrhu, výšku a dátum účinnosti debetného limitu banka oznámi majiteľovi účtu formou výpisu z technického systému banky, doručeného na adresu na zasielanie výpisov v zmysle zmluvy. Podľa čl. 3. uvedeného návrhu, majiteľ účtu sa zaväzuje splácať čerpané peňažné prostriedky spolu s úrokmi za podmienok a v lehotách podľa Všeobecných obchodných podmienok.

Podľa výpisu z účtu žalovaného bol zostatok na účte žalovaného ku dňu 25. 3. 2011 mínus 3503,84 eura.

Dňa 16. 3. 2011 žalobca odstúpil od zmluvy o účte z dôvodu vykazovania debetného zostatku vo výške 3455,04 eura a súčasne vyzval žalovaného na jeho úhradu do 3 dní od doručenia oznámenia.

Podľa sadzobníka poplatkov žalobcu, účinného od 1. 3. 2011, predstavuje sankčná úroková sadzba pri povolenom prečerpaní na osobnom účte 20 % ročne, obchodná úroková sadzba 16,9 % ročne.

Podľa čl. 8), druhá veta Podmienok zriadenia a vedenia služby povolené prečerpanie na osobnom účte, klient sa zaväzuje splácať sumu čerpaných peňažných prostriedkov spolu s úrokmi priebežne, a to kreditnými obratmi na účte, ako aj kedykoľvek v plnej výške na požiadanie banky. Podľa čl. 16) Podmienok zriadenia a vedenia služby povolené prečerpanie na osobnom účte, zmluva je uzatvorená na dobu neurčitú. Zmluvný vzťah zaniká:

b) zánikom zmluvy o účte, na ktorom bol debetný limit povolený. Zánikom zmluvného vzťahu dochádza k splatnosti všetkých záväzkov klienta voči banke vzniknutých zo služby povolené prečerpanie.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na

prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 879j Občianskeho zákonníka, ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

Podľa § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o bežnom účte (§ 708).

Podľa § 708 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma. zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 710 Obchodného zákonníka, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 25 ods. I zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v ods. 2 neustanovuje inak.

Podľa § 1 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov, zákon sa nevzťahuje ani na úver formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditnú kartu; tým nie je dotknuté ustanovenie § 3 ods. 6. Kreditnou kartou na účely tohto zákona sa rozumie platobná karta, ktorá umožňuje dlžníkovi prístup k peňažným prostriedkom čerpaným do výšky úverového limitu povoleného veriteľom a dohodnutého s dlžníkom.

Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, účinného do 31. 1. 2013, výška úrokov z omeškania je o 8

percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd žalobe žalobcu v časti, ktorá bola predmetom konania po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku zo dňa 25. 4. 2013, č. k. 10C/308/2012-73 v časti (teda o zaplatenie 184,45 eura, úroku vo výške 16,9 % ročne zo sumy 3503,84 eura od 26. 3. 2011 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 184,45 eura od 26. 3. 2011 do zaplatenia), čiastočne vyhovel, nakoľko v časti, uvedenej vo výroku rozsudku, mal preukázanú jej dôvodnosť. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola dňa 9. 4. 1997 uzatvorená zmluva o bežnom účte. Na základe návrhu žalovaného zo dňa 9. 6. 2005 došlo medzi účastníkmi k uzavretiu zmluvy o poskytnutí povoleného prečerpania na bežnom účte, a to prijatím návrhu zo strany žalobcu tak, že žalovanému poskytol možnosť čerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte formou poskytnutia debetného limitu vo výške 100.000,-Sk (3319,39 eura). Poskytnutie kontokorentného úveru žalovanému žalobcom, ani jeho výška, neboli medzi účastníkmi sporné. Žalovaný rovnako žiadnym spôsobom nespochybnil výšku žalovanej sumy. Vzhľadom na charakter zmluvy, uzavretej medzi žalobcom a žalovaným, sa jedná o zmluvu spotrebiteľskú. Keďže žalovanému bolo poskytnuté povolené prečerpanie peňažných prostriedkov na bežnom účte iným spôsobom ako na kreditnú kartu, nevzťahuje sa na zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovaným zákon o spotrebiteľských úveroch. Povinnosťou dlžníka zo zmluvy o úvere je vrátiť poskytnutý úver a zaplatiť dojednaný úrok. V súlade s právnym názorom odvolacieho súdu, ktorým bol prvostupňový súd pri rozhodovaní v zmysle § 226 Občianskeho súdneho poriadku viazaný, súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 184,45 eura, t. j. rozdiel medzi výškou debetného zostatku na účte v sume 3503,84 eura a už priznanou istinou vo výške 3319,39 eura, keďže žalovaný výšku žalovanej sumy nerozporoval. Z výpisu z účtu žalovaného u žalobcu vyplýva, že súčasťou žalovanej sumy vo výške 3503,84 eura boli aj úroky a poplatky, ktorých dojednanie a výšku žalovaný nespochybnil (povinnosť na úhradu úrokov bola uvedená v článku 8 podmienok služby Povolené prečerpanie na osobnom účte, výška úrokovej sadzby 16,9 % ročne bola určená v sadzobníku poplatkov, povinnosť na úhradu poplatkov podľa aktuálneho sadzobníka poplatkov bola uvedená v článku I. ods. 7 všeobecných obchodných podmienok). Súd žalobu žalobcu zamietol v časti uplatneného úroku vo výške 16,9 % ročne zo sumy 3503,84 eura od 26. 3. 2011 do zaplatenia, nakoľko nemal preukázanú jej dôvodnosť. Zmluvný úrok ako odplata (cena) veriteľovi za poskytnuté peňažné prostriedky prislúcha veriteľovi len za dojednanú dobu poskytnutia úveru, čo vyplýva aj z ustanovenia § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa ktorého záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Úroky predstavujú osobitnú peňažnú náhradu, súvisiacu s poskytnutím finančných prostriedkov, pričom sú splatné spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky (čo konštatoval aj Krajský súd v Žiline napr. v rozsudku zo dňa 19. 11. 2013, č. k. 5Co/165/2013-148). Dňa 16. 3. 2011 žalobca odstúpil od zmluvy a súčasne vyzval žalovaného na zaplatenie zostatku povoleného prečerpania v lehote 3 dní od doručenia odstúpenia od zmluvy. Medzi účastníkmi nebolo sporné, že odstúpenie od zmluvy žalovanému doručené bolo a že k účinnosti odstúpenia od zmluvy a splatnosti dlhu došlo dňa 25. 3. 2011, čo vyplýva aj z výpisu z účtu žalovaného, ktorý bol k uvedenému dňu „vyrovnaný“ ako aj zo samotného dátumu, od ktorého si žalobca uplatnil úrok z omeškania. Preto súd žalobcovi úrok za obdobie od 26. 3. 2011, t. j. po zániku zmluvy, nepriznal. Navyše, ani zo zmluvy uzavretej medzi žalobcom a žalovaným, ani zo zákonnej úpravy nevyplýva povinnosť úhrady úrokov po zániku zmluvného vzťahu. Súd taktiež zamietol žalobu v časti úrokov z omeškania zo sumy 184,45 eura od 26. 3. 2011 do zaplatenia. Podľa ustálenej judikatúry, oneskoreným zaplatením úrokov nevzniká právo na úroky z omeškania. Občiansky zákonník, ani Obchodný zákonník, neumožňujú požadovať od dlžníka príslušenstvo - úroky z omeškania pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky - úrokov. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že v sume 184,45 eura sú zahrnuté úroky, aj poplatky, pričom žalobca ani na základe opakovanej výzvy súdu nešpecifikoval, aká časť zo žalovanej sumy pripadá na istinu, úroky, úroky z omeškania, prípadne ďalšie záväzky. Keďže nebolo možné rozčleniť v sume 184,45 eura sumu úrokov, súd žalobcovi nepriznal úrok z omeškania z celej sumy.

Podľa § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Vzhľadom na pomery žalovaného, ako aj na výšku splátky, ktorá mu bola povolená vo vzťahu k priznanej istine vo výške 3319,39 eura s príslušenstvom (300 eur), súd povolil žalovanému splatiť priznanú sumu vo výške 184,45 eura v splátkach po 20 eur mesačne. Súd mal za to, že povolením splácania v splátkach, vzhľadom na osobu žalobcu, nedôjde k ujme na jeho právach.

Podľa § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

V súlade so zákonným ustanovením § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku súd priznal žalobcovi plnú náhradu trov konania, nakoľko aj keď bol v časti neúspešný, jednalo sa o neúspech v pomerne nepatrnej časti (úroku a časti úroku z omeškania). Súd preto priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 226,50 eura, pozostávajúcu zo zaplateného súdneho poplatku z návrhu na začatie konania vo výške 210 eur a zo súdneho poplatku za odvolanie vo výške 16,50 eura a náhradu trov právneho zastúpenia podľa vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom do 30. 6. 2013 (nakoľko podľa § 20c citovanej vyhlášky za úkony právnych služieb, ktoré boli vykonané pred 1. júlom 2013, patrí advokátovi odmena podľa predpisov účinných do 30. júna 2013) vo výške 362,32 eura, a to tarifnú odmenu za 3 úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd - podanie žaloby po 131,13 eura a podanie odvolania vo výške 16,60 eura, keďže nemohol rozhodnúť nad rámec uplatneného nároku (§ 14 ods. 1 písm. a/, b/, e/ citovanej vyhlášky v spojení s § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky), režijný paušál k 2 úkonom právnej služby vykonaným v roku 2012 po 7,63 eura a k jednému úkonu právnej služby vykonanému v roku 2013 vo výške 7,81 eura (§ 16 ods. 3 citovanej vyhlášky) a DPH 20 % z priznanej tarifnej odmeny a režijného paušálu, t. j. zo sumy 301,93 eura, čo činí 60,39 eura. Nakoľko žalobca bol v konaní zastúpený splnomocneným zástupcom, ktorý je advokátom, súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť náhradu trov konania k rukám splnomocneného zástupcu žalobcu, a to do 2 mesiacov od právoplatnosti rozsudku, z rovnakých dôvodov, pre ktoré povolil žalovanému zaplatiť priznanú sumu v splátkach.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku m o ž n o p o d a ť odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.